

indtil da skal jeg ikke omtale den Uoverensstemmelse, der er mellem Flertallet og Mindretallet.

Ivar Berendsen: At et Mindretal indenfor Lønningsudvalget, bestaaende af Repræsentanter for alle Partier udenfor Regeringspartiet, har taget Forbehold overfor det af Udvalgets Flertal stillede Underændringsforslag, beror paa, at vi ønske at kende Ministerens Stilling til dette Forslag. Der har paa Grund af, at Underændringsforslaget blev fremsat sent under Udvalgets Arbejde, ikke været noget Samraad med Ministeren om det, og det har forekommet Mindretallet, at Ministerens Argumenter for i Fremtiden at lønne Posteleverne straks fra deres Ansættelse ikke ere daarlige. Ministerens Argumenter ere for det første det, at Statsbanerne og Toldvæsenet lønne deres Elever straks fra Ansættelsen og ikke først fra den foreløbige Prøve; for det andet, at Centralbestyrelsen vil være mindre bunden i sine Dispositioner, ved at de unge i Fremtiden faa Lønning straks, idet den saa kan sætte dem til Tjeneste uden alt for nøje Hensyn til, om vedkommende Kontor just er i deres Hjemsted. Jeg for mit Vedkommende finder, at der er endnu et ganske godt Argument, som kunde tale for at lade Lønningen indtræde straks, nemlig det, at Forældre, der have ført deres Børn frem til de ret kostbare Eksaminer, som ere nødvendige for Indtrædelse i alle de 4 store Etater, have et vist Krav paa, at de derpaa i alt Fald faa et nogenlunde klækkeligt Bidrag til deres Børns Forsørgelse, idet de mindre bemidlede og de mere bemidlede ellers ikke ere stillede ens i Starten.

Jeg har endnu en enkelt saglig Bemærkning at gøre til denne Sag. Det er i Udvalget blevet stærkt fremhævet fra flere Sider, at Rekruteringen indenfor Postvæsenet nu gaar saaledes til, at Postmesteren paa Stedet en skøn Dag ser en eller anden komme ind ad sin Dør og sige: Hør, jeg har en Søn eller en Brodersøn eller en Vens Søn, kan du ikke tage ham som Volontør paa dit Kontor, han har den nødvendige Eksamen — og naar den unge Mand saa paa den Maade er dinglet ind i Kontoret, er det næsten et Mirakel, hvis han nogen Sinde kommer ud af Postvæsenet igen. Mig forekommer det at være til Nytte for Centraladministrationen — og jeg finder, at Centraladministrationen skal have Indseende med Rekruteringen til Postetaten —, at Lønningen kommer straks ved An-

tagelsen, fordi Centraladministrationen saa kan gøre, ligesom Toldvæsenets Centraladministration har gjort, sætte en Stopper for den tilfældige Rekrutering. Jeg skal gøre den højtærede Indenrigsminister opmærksom paa et Cirkulære, der i August 1911 — det har Nummer 3, og det er, saa vidt jeg mindes, Punkt 27 — er udgaaet fra Generaltolddirektoratet til samtlige Toldkontorer — for Resten ogsaa til andre —, og hvor der simpelt hen staar, at disse Kontorers Chefer ere uberettigede til at antage paa deres Kontorer nogen, der har ansøgt eller agter at ansøge om at komme ind i Toldetaten. Det er den ene Side af Sagen. Den anden Side af Sagen er, at Generaltolddirektoratet forlanger, for at en Person skal faa Ansættelse, at han skal fremstille sig i Generaltolddirektoratet. Begge Dele ere efter min Mening fuldstændig logisk og rigtigt, efter at Lønningsloven af 1908 har slaaet fast, at det er Centraladministrationen, som skal ansætte. Jeg gør opmærksom paa dette Cirkulære, fordi det mulig med de nødvendige Afvigelser, som de to Etaters afvigende Forhold nødvendiggøre, kunde anvendes indenfor Postvæsenet og dermed slaa den tilfældige Rekrutering ned, og samtidig byder jeg den højtærede Indenrigsminister et godt nyt Argument for, at Lønningen til Postelever kunde begynde straks, idet saa nemlig det, der taler derimod, det, at det er Postmesteren, der bestemmer, at Statsmagten skal give en Lønning, dermed er bortfaldet.

Jeg skal altsaa indtil videre opretholde vor Reservation overfor Flertallets Underændringsforslag, indtil jeg har hørt den højtærede Ministers Stilling dertil.

Hans Nielsen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Naar jeg har sluttet mig til det Mindretal, der forbeholder sig sin Stilling til Underændringsforslaget under Nr. 4 til § 4, hvorefter Eleverne skulle være ulønnede, indtil den foreløbige Prøve har fundet Sted, er det, fordi jeg ikke er klar over, hvor ofte de nævnte Prøver afholdes. Thi Bestemmelsen om, at der ikke maa gaa over et halvt Aar, inden den paagældende oppebærer Lønning, vil sige, at der gaar et halvt Aar, inden han oppebærer Lønning, hvis disse Prøver kun afholdes halvaarsvis. Afholdes Prøverne derimod med kortere Mellemlum, mener jeg ogsaa, Eleverne ved Postvæsenet maa kunne vente, saafremt de bestaa Prøven, at faa Ansættelse efter kortere Tid og dermed ogsaa faa Lønning noget før. Jeg vil derfor til-